

از معروف‌ترین رهبران هزاره شیعه در افغانستان به گوش می‌رسید. حتی تصاویری از او کنار برخی افراد مسلح منتشر شد که در کوه‌ها در حال جنگیدن بودند. پس از مدتی خبر دستگیری و شکنجه وی توسط طالبان به گوش رسید و علیه غیرت مردان افغان متن‌های مختلفی نوشته شد ولی سرانجام معلوم شد که هیچ مقاومت و حتی دستگیری در کار نبوده و وی به سرعت به امریکا رفته و در آنجا مستقر شده و نهایتاً هم تصاویر خود را از آنجا منتشر کرد. مجله معروف «The week» وی را به روی جلد خود برد و تیتر «فرار بزرگ» را برای مصاحبه با او انتخاب کرد!

از سوی دیگر خبرهایی از مقاومت قوماندان شمشیر، یکی دیگر از چهره‌های هزاره شیعه به گوش می‌رسید. کمپین‌هایی برای کمک مالی و رسانه‌ای به عبدالغنی علی‌پور انجام شد و گفته می‌شود که چندصد هزار دلار نیز پول از مهاجران خارج افغانستان جمع شده است. بسیاری در حال تحریک بدنه «فاطمیون» برای پیوستن به او بودند و می‌گفتند باید فاطمیون دوم برای مقابله با طالبان تشکیل شود. برخی شروع به گلایه از ایران به خاطر عدم حمایت نظامی از این جریان و گسیل نکردن بدنه فاطمیون به افغانستان کردند و آن‌را یک خیانت آشکار در حق مردم مظلوم افغانستان دانستند!

گفته می‌شد که وی با حملات چریکی سعی در بیرون راندن طالبان از مناطق مرکزی افغانستان که نوعاً شیعه‌نشین هستند دارد. پس از مدتی خبر دستگیری وی و سپس خبر آزادی او منتشر شد و هیچ‌گاه معلوم نشد که آیا اساساً گروهی با این عنوان اساساً درگیری نظامی در افغانستان داشته است یا خیر؟!

هنوز افغانستان به دست طالبان نیفتاده بود که روزنامه جمهوری اسلامی تیتر معروف خود را در روز ۲۸ تیر ۱۴۰۰ درج کرد: «حشد الشیعی» در افغانستان به پا خاست! شگفتی این تیتر زبیرتیترهای آن نیز بود: «گروهی با نام حشد الشیعی افغانستان و با استفاده از تجربیات پاسداری از اعتاب مقدسه اعلام موجودیت کرد!» این یعنی صراحتاً دروغی به نام ورود فاطمیون برای مقابله با طالبان را در این سطح مطرح کرد!

از سمت راست:
عطا محمد نور، عبدالرشید
دوستم و محمد محقق